2-26018607-12-2-17022026-1
Dosarul nr. 2-2074/26

H O T Ă R Â R E

În Numele Legii

05 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător Muruianu Maria

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Platformacar" către Nagomir Andrei, cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,-

CONSTATĂ:

La 12.02.2026, SRL „Platformacar" fiind reprezentată de avocatul Pagu Alexandru a sesizat Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu acțiune către Nagomir Andrei cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii invocă că, în fapt, la data de 08 octombrie 2025, pârâtul a încheiat cu „Platformacar" SRL contractul de locațiune a automobilului *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Indică că potrivit pct. 3.1 din Contractul de locațiune, reclamantul a oferit, iar pârâtul a primit în locațiune automobilul sus-indicat pe un termen de 5 (cinci) zile, termen care a început să curgă la data de 08 octombrie 2025 și a luat sfârșit la data de 13 octombrie 2025.

Menționează că potrivit pct. 4.1 din Contractul de locațiune, părțile au convenit că prețul chiriei pentru 1 (una) zi constituie suma de 600 lei.

Astfel, subliniază faptul că automobilul sus-menționat s-a aflat în posesia și folosința pârâtului în perioada 08 octombrie 2025 – 16 octombrie 2025. Automobilul a fost restituit de locatar cu restanță la chirie în sumă de 1.800 lei și cu diverse deteriorări, fapt confirmat prin procesul-verbal de restituire din 16 octombrie 2025, semnat de ambele părți ale contractului.

În conformitate cu pct. 9.1 din contractul nominalizat: „Locatarul care nu achită chiria în termen urmează să achite și penalitatea în sumă de 0,2% din suma datorată." Astfel, penalitatea calculată constituie suma de 403 lei.

Potrivit pct. 9.7 și 9.8 din Contractul de locațiune, în cazul în care locatarul nu restituie automobilul închiriat la data stabilită în contract, acesta este obligat să achite plata chiriei pentru toate zilele în care a reținut automobilul peste termenul de locațiune.

Potrivit pct. 5.4, 5.5 și 9.2 din Contractul de locațiune, locatarul are obligația de a restitui automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract în starea în care i-a fost transmis, iar în caz contrar este obligat să repare prejudiciul material cauzat.

Potrivit pct. 9.9 din contract, în cazul în care, pe perioada locațiunii, automobilul va fi ridicat de către poliție și dus la parcarea specială, locatarul va achita locatorului o penalitate în mărime de 3.000 lei. Această penalitate nu îl exonerează pe locatar de plata amenzilor stabilite de organele de drept, de plata pentru parcarea specială și nici de plata chiriei restante față de locator. Prin urmare, locatarul urmează să achite suma de 3.000 lei cu titlu de penalitate.

Astfel, susține că pentru eliberarea mijlocului de transport a fost achitată suma de 1.734 lei pentru parcarea specială.

În acest context menționează că, potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr. 4472/10A din 24 octombrie 2025, întocmit de „Expertauto-Plus" SRL, suma totală a prejudiciului material cauzat companiei în urma producerii deteriorărilor este de 6.487 lei, reprezentând costul necesar pentru reparația automobilului. Pârâtul, deși a fost citat să se prezinte la examinarea automobilului, nu s-a prezentat.

Remarcă că la 24 noiembrie 2025 a fost expediată în adresa pârâtului o notificare prin care acesta a fost somat să achite suma datoriei. Pârâtul a ignorat solicitările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă.

Astfel, susține că dobânda de întârziere, calculată conform art. 942 din Codul civil, constituie suma de 128 lei.

Invocând prevederile art. art. 166–167 din Codul de procedură civilă, art. art. 9, 11, 16, 942, 947–950 și 1251–1287 din Codul civil solicită reclamanta : încasarea de la Nagomir Andrei, în beneficiul SRL „Platformacar", a chiriei restante în sumă de 1.800 lei, a penalității în sumă de 403 lei, a prejudiciului material în sumă de 6.487 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 128 lei și a penalității în sumă de 3.000 lei, conform pct. 9.9 din contract; încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din: taxa de timbru – 200 lei, taxa de stat – 522 lei și cheltuielile pentru asistență juridică – 5.000 lei.

Prin încheierea din 18.02.2026, cauza a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă. (f.d.31)

La 31.03.2026, Nagomir Andrei, fiind reprezentat de avocatul Cecan Liudmila, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a depus referință, prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii. *(f.d. 37-40)*

În susținerea poziției de respingere a acțiunii invocă că nu este de acord cu solicitările înaintate și le consideră abuzive, inclusiv clauzele contractuale prevăzute în Contractul de locațiune din 08.10.2025.

Astfel, afirmă că nu este de acord cu perioada indicată în cererea de chemare în judecată, și anume 08.10.2025–16.10.2025, deoarece aceasta nu corespunde realității. Or, automobilul a fost ridicat de poliție la data de 11.10.2025, astfel încât, în perioada cuprinsă între 11.10.2025 și 16.10.2025, acesta nu s-a aflat în posesia și folosința lui Nagomir Andrei.

În acest context, comunică că după ce Nagomir Andrei a luat în chirie automobilul și a semnat Contractul, potrivit pct. 7.1.2 din Contract, locatorul era obligat să prezinte locatarului documentația corespunzătoare pentru automobil. Această obligație însă nu a fost executată, Nagomir Andrei primind doar copia certificatului de înmatriculare, copia certificatului de inspecție tehnică a vehiculului și copia poliței de asigurare obligatorie.

Ulterior, la data de 11.10.2025, aproximativ la ora 17:30, Nagomir Andrei, aflându-se în orașul *****, a fost stopat de colaboratorii poliției pentru depășirea vitezei legale în localitate, fiind sancționat contravențional pentru această faptă. În timpul documentării s-a constatat că acesta nu avea asupra sa certificatul de înmatriculare în original, fapt care a determinat ridicarea automobilului și transportarea acestuia la parcarea specială.

Subliniază că despre situația creată au fost informați, în aceeași zi, reprezentanții SRL „Platformcar”, prin intermediul telefonului. De asemenea, nici la data de 12.10.2025 Nagomir Andrei nu a putut evita evacuarea automobilului, întrucât nu putea prezenta certificatul de înmatriculare în original, deoarece nu îl deținea fizic.

Indică că potrivit art. 439 alin. (5) din Codul contravențional: „(5) Vehiculul parcat se restituie proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor legal imediat după înlăturarea temeiurilor pentru aducerea la parcare prevăzute la alin. (1) și (2). Cheltuielile de aducere și de staționare a vehiculului la parcare sunt suportate de contravenient.”

Astfel invocă că respectivele cheltuieli puteau fi evitate dacă Nagomir Andrei avea asupra sa certificatul de înmatriculare în original. Prin urmare, omisiunea locatorului de a-i înmâna actul în original a condus la formarea artificială a datoriilor solicitate.

Mai mult, buletinul de identitate al lui Nagomir Andrei este reținut în mod ilegal de către reprezentanții SRL „Platformcar”, care refuză să îl restituie proprietarului, ceea ce constituie un alt abuz din partea acestora.

Totodată, menționează că clauzele contractuale prin care Nagomir Andrei și-a asumat anumite obligații la momentul închirierii automobilului au caracter abuziv.

Potrivit art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță

independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Procedura de examinare:

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Aprecierea judecătorului:

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea ca neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În acord cu art. 27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, judecătorul constată cu certitudine că:

Prin contractul de locațiune încheiat între SRL „Platformcar” și Nagomir Andrei, din 08.10.2025, locatorul a transmis iar locatarul a primit în folosință temporară automobilul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****. *(f.d. 11-13)*

Potrivit pct. 3.1 din Contractul de locațiune, reclamantul a oferit, iar pârâtul a primit în locațiune automobilul pe un termen de 5 (cinci) zile, termen care a început să curgă la 08.10.2025 și a luat sfârșit la 13.10.2025.

Potrivit pct. 4.1 din Contract, prețul chiriei pentru 1 (una) zi constituie suma de 600 lei.

Prin procesul-verbal de predare a automobilului, semnat de părți se atestă că la 08.10.2025, SRL „Platformcar” a transmis, iar Nagomir Andrei a primit în folosință temporară automobilul respectiv. *(f.d. 14)*

Prin procesul-verbal de restituire a automobilului, semnat de părți, se atestă că la 16.10.2025 automobilul a fost restituit. Totodată, în pct. 1.3 al procesului-verbal au fost indicate deteriorările vizibile și/sau lipsuri. *(f.d. 14)*

Prin notificarea din 24.11.2025, pârâtul a fost somat să achite datoria formată în baza contractului de locațiune a automobilului, încheiat între părți. *(f.d. 23)*

Judecătorul reține că conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din ***contract***, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Iar, conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 992 alin. (1) Cod civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art. 993 alin. (2) Cod civil, părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Din prevederile art. 1027 Cod civil, rezultă că, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. Sânt esenţiale clauzele care sânt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

Din ansamblul prevederilor legale citate mai sus, rezultă, expres că, contractul este un temei de apariţie a drepturilor şi obligaţiilor civile, mai mult ca atât, este principalul temei de apariţie a drepturilor şi obligaţiilor civile, fiind

expresia liberei manifestări de voinţă a părţilor contractante, concretizată prin realizarea, în final, a unui acord de voinţe.

Astfel, conform art. 1251 Cod civil, prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Din materialele cauzei, judecătorul constată cu certitudine că reclamanta SRL „Platformcar” și-a îndeplinit obligațiile asumate prin contractul încheiat cu Nagomir Andrei.

În acest context, judecătorul reține că pârâtul Nagomir Andrei a primit în folosință automobilul la 08.10.2025 și la restituit la 16.10.2025. *(f.d. 14)*

Potrivit pct. 9.7 din Contract, *„dacă locatarul nu restituie automobilul închiriat la data şi ora stabilită în contract, acesta este obligat să achite plata chiriei pentru toate zilele în care a reţinut automobilul peste termenul de locaţiune”.*

Prin urmare, având în vedere că potrivit pct. 3.1 din contract, termenul contractual de restituire a expirat la 13.10.2025, iar automobilul a fost restituit la 16.10.2025, se constată că pârâtul a folosit bunul încă 3 zile peste termenul convenit, fiind astfel dator să achite chiria aferentă acestei perioade suplimentare.

Ținând cont că prețul chiriei stabilit de părți este de 600 lei pentru fiecare zi de locațiune, iar întârzierea la restituire a fost de 3 zile, rezultă că suma datorată cu titlu de chirie restantă constituie 1.800 lei (600 lei × 3 zile).

Astfel, judecătorul apreciază această pretenție ca fiind întemeiată și urmează să dispună încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a sumei de 1800 lei cu titlu de chirie restantă.

Totodată, se reține că în pct. 9.1 din contract părțile au convenit ca: *„Locatarul care nu achită chiria în termen urmează să achite şi penalitatea în sumă de 0,2% din suma datorată”.*

Prin urmare, având în vedere calculul prezentat de reclamantă, judecătorul va dispune încasarea de la Nagomir Andrei în beneficiul S.R.L. „Platformcar” a sumei de 403 lei cu titlu de penalitate contractuală, în temeiul pct. 9.1 din Contractul de locațiune.

În continuare, judecătorul reține că potrivit pct. 5.4 din contract *„în cazul în care, la restituire,* ***automobilul va avea semne vizibile de deteriorări şi/sau lipsuri, acestea se vor înscrie în procesul-verbal de restituire.*** *În caz de astfel de situații, părțile, de comun acord, stabilesc că automobilul va fi examinat de către o întreprindere specializată în evaluarea prejudiciului, pentru stabilirea pagubei materiale”.*

În pct. 5.6 din contract părțile au prevăzut că *„Locatarul este obligat să restituie automobilul închiriat la expirarea termenului stabilit în contract, în starea în care i-a fost transmis, ținând cont de uzura normală a automobilului”*.

Prin urmare, obligația locatarului nu se limitează doar la restituirea bunului în termenul convenit, ci implică și obligația de a-l restitui în aceeași stare în care acesta i-a fost predat, cu excepția uzurii normale rezultate din utilizarea conform destinației bunului. Orice deteriorare care depășește limitele uzurii normale atrage răspunderea contractuală a locatarului și obligația acestuia de a repara prejudiciul cauzat locatorului.

Din conținutul procesului-verbal de restituire a automobilului, semnat de părți, se atestă că la întocmirea acestuia, în pct. 1.3 au fost indicate deteriorările vizibile și/sau lipsuri. *(f.d. 14)*

Judecătorul reține că procesul-verbal de restituire reprezintă un înscris semnat de părți, prin care acestea au confirmat starea bunului la momentul predării către locator. În lipsa unor probe contrare, acest înscris face dovada existenței deteriorărilor constatate la restituirea automobilului și confirmă faptul că bunul nu a fost restituit în starea în care a fost predat locatarului, ținând cont de uzura normală.

Totodată, judecătorul constată că potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr. 4472/10A din 24.10.2025, întocmit de „Expertauto-Plus” SRL, suma totală a prejudiciului material cauzat proprietarului automobilului de model ***** cu numerele de înmatriculare ***** este de 6487,20 lei. *(f.d.19-23)*

Astfel, raportând situația de fapt la normele de drept relevante, judecătorul constată că reclamanta este pe deplin îndreptățită să solicite repararea prejudiciului material, și va dispune încasarea din contul lui Nagomir Andrei în beneficiul SRL „Platformcar” a sumei de 6487 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat.

Totodată, judecătorul apreciază ca neîntemeiată pretenția reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 128 lei.

Sub acest aspect, se reține că, deși reclamanta a solicitat obligarea pârâtului la plata acestei sume, cererea de chemare în judecată nu cuprinde o motivare în fapt și în drept a respectivei pretenții. Reclamanta nu a indicat temeiul juridic al solicitării, nu a precizat natura dobânzii pretinse, perioada pentru care aceasta a fost calculată, și momentul de la care apreciază că pârâtul s-a aflat în întârziere.

Or, potrivit principiului disponibilității și regulilor privind sarcina probei, partea care formulează o pretenție este obligată să indice circumstanțele de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea și să prezinte probele care confirmă aceste împrejurări. În lipsa unei motivări și a probelor corespunzătoare, instanța este în imposibilitate de a verifica legalitatea și temeinicia sumei pretinse cu titlu de dobândă de întârziere.

În consecință, întrucât pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere a fost formulată într-o manieră pur declarativă, fără indicarea temeiului juridic și fără administrarea probelor necesare pentru justificarea cuantumului solicitat, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Judecătorul reține că conform pct. 9.9 din contract *„în cazul în care, în perioada locațiunii, automobilul va fi luat de către poliție la parcare, locatarul va plăti locatorului o penalitate în mărime de 3.000 lei. Această penalitate nu îl eliberează pe locatar de plata amenzilor stabilite de organele de drept, nu îl eliberează de plata pentru parcare și nici de plata chiriei restante față de locator”.*

Prin cererea de chemare în judecată reprezentantul reclamantei invocă că, în temeiul pct. locatarul urmează să achite suma de 3000 lei cu titlu de penalitate, susținând că pentru eliberarea mijlocului de transport a fost achitată suma de 1734 lei pentru parcarea specială *(f.d. 15)*.

Totodată, potrivit procesului-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială se atestă că automonbilul de model ***** cu numerele de înmatriculare ***** a fost ridicat și transportat la paracarea orașului ***** în data de 11.10.2025. *(f.d. 42)*

În această ordine de idei, judecătorul constată că din coroborarea clauzei contractuale menționate cu înscrisurile administrate în cauză rezultă că sunt întrunite condițiile convenite de părți pentru aplicarea penalității contractuale. Astfel, ridicarea și transportarea automobilului la parcarea specială de către organele competente reprezintă anume ipoteza avută în vedere de părți la înserarea pct. 9.9 din contract, iar acest fapt este confirmat prin procesul-verbal întocmit de autoritatea competentă.

Mai mult, reclamanta a făcut dovada suportării cheltuielilor aferente eliberării automobilului din parcarea specială, însă, potrivit voinței exprese a părților, obligația locatarului de a achita penalitatea în cuantum de 3.000 lei este distinctă și independentă de obligația de a suporta cheltuielile privind parcarea specială, precum și de plata eventualelor amenzi aplicate de organele de drept sau a chiriei restante.

Prin urmare, în lipsa unor probe care să demonstreze nulitatea, caracterul abuziv sau inaplicabilitatea clauzei contractuale ori inexistența împrejurării prevăzute de pct. 9.9 din contract, judecătorul reține că pretenția reclamantei privind încasarea sumei de 3.000 lei cu titlu de penalitate este întemeiată atât în fapt, cât și în drept, urmând a fi admisă.

În această ordine de idei judecătorul apreciază ca neîntemeiate argumentele expuse de partea pârâtă în referință, precum că perioada 08.10.2025-16.10.2025 nu corespunde realității și că automobilul din motiv că în perioada cuprinsă între

11.10.2025 și 16.10.2025, acesta nu s-a aflat în posesia și folosința lui Nagomir Andrei, fiind ridicat de poliție și transportat la parcarea specială.

Sub acest aspect, judecătorul reține că simplul fapt al ridicării și depozitării automobilului la parcarea specială nu conduce la concluzia încetării raportului juridic de locațiune și nici nu exonerează locatarul de obligațiile asumate prin contract. Dimpotrivă, imposibilitatea de a utiliza temporar automobilul a survenit ca urmare a intervenției organelor competente, iar consecințele unei asemenea situații au fost reglementate anticipat de părți prin clauza contractuală inserată la pct. 9.9. În aceste condiții, perioada contractuală a locațiunii nu se modifică și nu se suspendă ca efect al ridicării automobilului, iar obligațiile locatarului rămân incidente până la încetarea raportului contractual în condițiile convenite de părți.

Totodată, se apreciază ca neîntemeiate și argumentele cu privire la faptul că pârâtul nu a putut evita evacuarea automobilului, întrucât nu putea prezenta certificatul de înmatriculare în original, deoarece nu îl deținea fizic.

Astfel, judecătorul remarcă faptul că, potrivit pct. 1.4 din procesul-verbal de predare a automobilului din 08.10.2025, este consemnat în mod expres că automobilul se transmite locatarului împreună cu accesoriile și documentele aferente, inclusiv certificatul de înmatriculare. Acest înscris este semnat de ambele părți și constituie dovada predării documentelor indicate în cuprinsul său.

Mai mult, judecătorul observă că la pct. 1.5 al aceluiași proces-verbal, intitulat *„La primirea automobilului, locatarul înscrie următoarele defecțiuni și/sau neajunsuri, dacă există”*, nu au fost consemnate obiecții, rezerve sau mențiuni din partea locatarului referitoare la lipsa certificatului de înmatriculare sau a altor documente ori accesorii ale automobilului. Or, dacă certificatul de înmatriculare nu i-ar fi fost predat, era firesc și rezonabil ca locatarul să consemneze această împrejurare la momentul primirii automobilului, cu atât mai mult cu cât procesul-verbal a fost întocmit tocmai pentru a reflecta starea bunului și existența tuturor documentelor și accesoriilor aferente.

Prin urmare, în lipsa unor probe pertinente și concludente care să demonstreze contrariul, judecătorul apreciază că susținerile părții pârâte privind nepredarea certificatului de înmatriculare reprezintă simple afirmații cu caracter declarativ.

Cu referire la cheltuielile de judecată.

Judecătorul reține că SRL „Platformcar” solicită compensarea cheltuielilor judiciare suportate la depunerea acţiunii, și anume taxa de stat - 522 lei, taxa de timbru - 200 lei şi cheltuielile de asistență juridică - 5000 lei.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin ordinul de plată nr. 455 din 10.02.2025, emis de BC „Maib" SA se atestă că reclamanta a achitat în beneficiul Judecătoriei Chișinău, taxa de timbru în sumă de 200 lei. *(f.d. 2)*

Prin ordinul de plată nr. 456 din 10.02.2025, emis de BC „Maib" SA se atestă că reclamanta a achitat în beneficiul Trezorăriei de Stat, taxa de stat în sumă de 522,68 lei. *(f.d. 3)*

Prin urmare, luând în considerare prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, dat fiind faptul că acțiunea înaintată de SRL „Platformcar" urmează a fi admisă parțial, judecătorul va dispune încasarea din contul lui Nagomir Andrei în beneficiul SRL „Platformcar", taxa de stat corespunzătoare părții admise, în sumă de 517 lei și 200 lei cu titlu de taxa de timbru.

Totodată, potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În litigiul respectiv, societatea reclamantă SRL „Platformcar" a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Pagu Alexandru, în baza mandatului avocațial nr.2291282 din 10.02.2026 emis în conformitate cu contractul de asistență juridică nr. 149 din 07.10.2026 și pentru care SRL „Platformcar" a achitat suma de 5000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria DAA nr.08470686 din 10.02.2026. *(f.d.7)*.

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabil şi să nu constituie sume excesive.

În circumstanțele descrise, judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului Nagomir Andrei, în beneficiul de SRL „Platformcar", suma de 5000 (cinci mii) de lei, ca fiind cheltuieli de asistență juridică necesare și rezonabile.

În concluzie, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, judecătorul consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Platformcar" către Nagomir Andrei cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 238-241, art.276^2-276^4 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Platformacar" către Nagomir Andrei, cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Nagomir Andrei în beneficiul SRL "Platformacar" IDNO 1017600037199, în temeiul Contractului de locațiune din 08.10.2025, suma de **1800 (una mie opt sute) lei** cu titlu de datorie contractuală pentru chiria pentru automobil restantă, suma de **6487 (șase mii patru sute optzeci și șapte) lei** cu titlu de prejudiciu material, suma de **3000 (trei mii) lei** cu titlu de penalitate conform pct. 9.9. din Contract, suma de **403 (patru sute trei) lei** cu titlu de penalitate conform pct. 9.1, suma de **517 (cinci sute șaptesprezece) lei** cu titlu de taxă de stat reieșind din pretențiile admise, suma de **200 (două sute) lei** cu titlu de taxa de timbru și suma de **5000 (cinci mii) lei** cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului,

Judecător *Muruianu Maria*